

ЦИВІЛЬНЕ, ПІДПРИЄМНИЦЬКЕ ТА ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

УДК 347.922

DOI: 10.33663/1563-3349-2021-90-30

С. О. КОРОЄД

ПРАВОВА ПРИРОДА ЗАЯВИ ПРО ВИЗНАННЯ НЕДІЙСИМ ПОВ'ЯЗАНОГО З ПРЕДМЕТОМ СПОРУ ПРАВОЧИНУ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Визначається правова природа заяви про визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного з предметом спору правочину, що суперечить закону, яка може подаватися позивачем у порядку частини третьої статті 199 ЦПК України. З'ясовуються форма і зміст такої заяви, визначається строк її подання до суду, характеризуються матеріально-правові та процесуальні наслідки недотримання вимог щодо форми і змісту такої заяви та пропуску строку на її подання, а також окреслюються матеріально-правові й процесуальні підстави її задоволення. Аналізується судова практика із зазначеного питання. Обґрунтовано висновок, що така заява є заявою про доповнення позовних вимог новою (додатковою) вимогою та формою реалізації процесуального права позивача на зміну (доповнення) предмета позову, яка за формою і змістом має відповідати вимогам статті 175 ЦПК України.

Ключові слова: *цивільний процес, заява, недійсність, правочин, предмет спору, позовна вимога, збільшення позовних вимог, зміна предмета позову.*

Koroied Sergiy. The legal nature of the application for invalidation of a transaction related to the subject matter of the dispute in civil proceedings

The article defines the legal nature of the application for invalidation in whole or in part of the transaction related to the subject matter of the dispute, which contradicts the law, which may be filed by the plaintiff under part three of Article 199 of the CPC of Ukraine. The form and content of such application are clarified, the deadline for its filing to the court is determined, the substantive and procedural consequences of non-compliance with the requirements for the form and content of such an application and the deadline for its filing are characterized, and the substantive and procedural grounds for its satisfaction are outlined. Judicial practice on this issue is analyzed. The conclusion is substantiated that such a statement is a statement on supplementing the claims with a new (additional) requirement and form of realization of the plaintiff's procedural right to change (supplement) the subject of the claim, which in form and content must meet the requirements of Article 175 of the CPC of Ukraine.

Key words: *civil process, application, invalidity, transaction, subject of dispute, claim, increase of claims, change of subject of claim.*

Новий Цивільний процесуальний кодекс України в редакції Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 (далі – ЦПК України) діє вже чотири роки, протягом яких судова практика виробила єдині підходи щодо застосування багатьох нових процесуальних інститутів. Ми, зі свого боку, в своїх попередніх публікаціях також присвячували увагу доктринальному тлумаченню положень нового ЦПК України та аналізували вже судову практику їх застосування. Водночас досі відсутнє єдине розуміння правової природи заяви про визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного з предметом спору правочину, що суперечить закону, яка може подаватися позивачем у порядку частини третьої статті 199 ЦПК України (далі – заява). Зокрема, цікавить форма і зміст такої заяви, строк її подання до суду, матеріально-правові й процесуальні наслідки недотримання вимог щодо форми і змісту такої заяви та пропуску строку на її подання, а також матеріально-правові і процесуальні підстави її задоволення тощо. З'ясування зазначених питань і ставити за мету наша стаття.

Оскільки форма і зміст заяв, які подаються в цивільному процесі, залежать від їх правового характеру (адже, окрім загальних вимог до форми та змісту письмової заяви, встановлених статтею 183 ЦПК України, та чи інша заява ще повинна відповідати спеціальним вимогам), то передусім підлягає з'ясуванню питань-

ня про матеріально-правові та (або) процесуальні наслідки, на які спрямовано подання зазначеної заяви.

Так, частиною третьою статті 199 ЦПК України встановлено: якщо позивачем до закінчення підготовчого провадження подано заяву про визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного з предметом спору правочину, який суперечить закону, суд надає відповідачу, іншим учасникам справи час на підготовку своїх пояснень та заперечень з приводу поданої заяви. А частиною третьою статті 264 ЦПК України передбачено, що, ухвалюючи рішення у справі, суд за заявою позивача, поданою до закінчення підготовчого провадження, може визнати недійсним повністю чи у певній частині пов'язаний із предметом спору правочин, який суперечить закону, якщо позивач доведе, що він не міг включити відповідну вимогу до позовної заяви із незалежних від нього причин.

Правова природа зазначеної заяви залежить передусім від її форми і змісту, адже в тексті ЦПК України законодавець неодноразово використовує термін “заява”, проте в різних значеннях. Так, зі змісту положень статей 199 і 264 ЦПК України випливає, що така заява подається позивачем вже після подання ним до суду позовної заяви та відкриття провадження у справі, а метою подання такої заяви є визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного з предметом спору правочину. Така мета, до досягнення якої прагне суб'єкт захисту, реалізується в способах захисту права [1, с. 85]. З положень статті 264 ЦПК України випливає, що визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного із предметом спору правочину є відповідним способом захисту прав позивача, який застосовує суд у своєму рішенні. Серед науковців і в судовій практиці прийнято ототожнювати способи захисту із предметом позову, тобто предмет позову завжди кореспондує зі способами захисту права. При цьому зміст позовних вимог, які позивач повинен зазначити в позовній заяві, і є предметом позову [2, с. 77]. А під предметом позову розуміють визначену позивачем вимогу до суду, в якій висловлені правові (матеріальні і процесуальні) заходи, що мають бути ним вжиті й привести до припинення правопорушення, відновлення прав та відшкодування завданої шкоди з боку відповідача. Тобто під цим терміном пропонується розуміти найширшу вимогу позивача,

яка спрямована до суду і стосується не тільки матеріальних, а й процесуальних заходів, що можуть бути вжиті судом для захисту прав позивача [3, с. 420]. Предмет позову, як один з його основних елементів, являє собою матеріально-правову вимогу позивача до відповідача, яка впливає зі спірного матеріально-правового відношення, з приводу якої суд повинен ухвалили рішення у справі, тому в позові мають бути зазначені вимоги позивача з посиланням на закони та інші нормативно-правові акти (хоча ЦПК не зобов'язує зазначати норму права). При цьому зауважується, якщо в процесі розгляду справи повністю змінюються підстави і предмет позову, то це слід розглядати як нові вимоги, які мають бути оформлені письмовою заявою і одночасно відмовою від раніше заявлених вимог [4, с. 120-121].

При цьому, з огляду на застосовану в тексті ЦПК України термінологію, такі поняття, як “вимоги позивача”, “заявлені вимоги”, “позовні вимоги”, “позов” вживаються як синоніми [5, с. 108]. А в тексті частини третьої статті 264 ЦПК України законодавець прямо називає заяву позивача про визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного із предметом спору правочину “відповідною вимогою” позивача, яку він не міг включити до позовної заяви.

Отже, заява про визнання недійсним повністю чи у певній частині пов'язаного з предметом спору правочину є “відповідною вимогою позивача”, тобто позовною вимогою, яку позивач доповнює до своїх попередніх (первісних) позовних вимог, викладених у позовній заяві. А тому, як синоніми слова “позов”, ці поняття мають такі ж елементи, як і сам позов, тобто предмет, підставу і сторони.

Враховуючи, що позов пред'являється до суду в формі подання позовної заяви (частина перша статті 184 ЦПК України), то так би мовити “внести зміни” до позовної заяви шляхом доповнення (включення) додатковою позовною вимогою (яка повинна містити предмет, підставу і сторону чи сторони, до якої чи яких така вимога буде адресована) можна лише у спосіб і формі, передбаченій ЦПК України, адже згідно із частиною першою статті 13 суд розглядає справи не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів,

поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках.

Причому таке доповнення позову новою (додатковою) позовною вимогою про визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину відповідатиме встановленим статтею 188 ЦПК України правилам об'єднання позовів та при цьому не буде одночасною зміною підстави і предмета позову, оскільки фактично буде змінений (доповнений) предмет первісного позову. Адже, як роз'яснив Верховний Суд, не вважаються зміною підстав позову доповнення його новими обставинами при збереженні в ньому первісних обставин та зміна посилання на норми матеріального чи процесуального права [6].

Також варто враховувати, що згідно зі статтями 16, 203, 215 ЦК України для визнання судом оспорюваного правочину недійсним необхідними є: пред'явлення позову однією із сторін правочину або іншою заінтересованою особою; наявність підстав для оспорення правочину; встановлення, чи порушується (не визнається або оспорується) суб'єктивне цивільне право або інтерес особи, яка звернулася до суду [7].

Отже, з вищевикладеного випливає, що за своїм характером заява про визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину є заявою про зміну предмета позову. Згідно з частиною третьою статті 49 ЦПК України до закінчення підготовчого засідання позивач має право змінити предмет або підстави позову шляхом подання письмової заяви. У справі, що розглядається за правилами спрощеного позовного провадження, зміна предмета або підстав позову допускається не пізніше, ніж за п'ять днів до початку першого судового засідання у справі.

Враховуючи, що така заява міститиме нову (додаткову) “позовну вимогу” – вимогу про визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину, яка повинна включати елементи – предмет, підставу та сторони, а також беручи до уваги, що конкретні “позовні вимоги” заявляються позивачем у позовній заяві у вигляді викладу змісту позовних вимог (тобто предмета позову), та обставини, якими позивач обґрунтовує свої вимоги (тобто підстави позову), і визначення особи – порушника, можна зробити висновок, що вказана заява за формою і змістом має відповідати вимогам, встановленим статтею 175 ЦПК України щодо

форми і змісту до позовних заяв, але з одночасним надісланням (наданням) копій такої заяви іншим учасникам справи згідно з вимогами частини другої статті 183 ЦПК України, а також сплатою судового збору за додаткову позовну вимогу, що передбачено частиною третьою статті 176 ЦПК України. Причому така заява, на нашу думку, може іменуватись як “заява про зміну предмета позову”, так і “заява про визнання недійсним пов’язаного з предметом спору правочину”.

Таке розуміння правової природи вказаної заяви узгоджується із правовою позицією, викладеною Верховним Судом в одній зі справ, відповідно до якої системне тлумачення положень частини третьої статті 199, частини третьої статті 264 ЦПК України дає підстави Верховному Суду дійти висновку, що заява про визнання недійсним повністю чи у певній частині пов’язаного з предметом спору правочину, який суперечить закону, яку має право подати позивач відповідно до вказаних положень цивільного процесуального закону, за змістом є новою вимогою, отже, її зміст має відповідати статті 175 ЦПК України [8].

А якщо до заяви про визнання недійсним пов’язаного з предметом спору правочину мають застосовуватися такі ж вимоги щодо форми і змісту, як і до позовної заяви, то з огляду на положення частини дев’ятої статті 10 ЦПК України за аналогією також підлягає застосуванню стаття 185 ЦПК України, якою визначено підстави залишення позовної заяви без руху для усунення недоліків та підстави повернення заяви.

Проте, на нашу думку, перед оцінкою такої заяви на відповідність вимогам статті 175 ЦПК України, тобто на відповідність вимогам щодо її форми і змісту, мають спочатку застосовуватися положення частини третьої статті 199 ЦПК України, якою визначено дії суду у випадку подання позивачем такої заяви (навіть неналежно оформленої), а також строк для її подання, – до закінчення підготовчого провадження (а якщо справа розглядається за правилами спрощеного позовного провадження, то з огляду на положення частини третьою статті 49 ЦПК України така заява має бути подана не пізніше ніж за п’ять днів до початку першого судового засідання у справі). Зазначений строк є процесуальним строком, встановленим законом (стаття 120 ЦПК України) та визначається вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати (стаття 122

ЦПК України) і закінчується наступного дня після настання події (частина четверта статті 124 ЦПК України).

Частиною другою статті 126 ЦПК України передбачено, що документи, подані після закінчення процесуальних строків, залишаються без розгляду, крім випадків, передбачених цим Кодексом. При цьому згідно з частиною першою статті 127 ЦПК України суд за заявою учасника справи поновлює пропущений процесуальний строк, встановлений законом, якщо визнає причини його пропуску поважними, крім випадків, коли цим Кодексом встановлено неможливість такого поновлення.

Таким чином, заява про визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину підлягає залишенню без розгляду, якщо її подано після закінчення підготовчого засідання (а якщо справа розглядається за правилами спрощеного позовного провадження, то пізніше ніж за п'ять днів до початку першого судового засідання у справі) і якщо позивач не подав заяву про поновлення пропущеного процесуального строку або судом було відмовлено в поновленні пропущеного процесуального строку на її подання.

Інших підстав для залишення такої заяви без розгляду чи можливості відмови в її прийнятті або її повернення ЦПК України не передбачає.

Отже, якщо заяву про визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину було подано в межах встановленого законом процесуального строку (або цей строк було поновлено судом) та оформлено відповідно до вимог, передбачених статтею 175 ЦПК України, то лише в цьому випадку в суду є підстави для прийняття такої заяви до розгляду (причому обов'язкове процесуальне "оформлення" її прийняття письмовою чи протокольною ухвалою ЦПК України не передбачає) та надання відповідачу, іншим учасникам справи часу на підготовку своїх пояснень та заперечень з приводу поданої заяви (частина третя статті 199 ЦПК України). Суд також згідно з частиною сьомою статті 83 ЦПК України, з огляду на змінений (доповнений) предмет позову, залежно від доповнених обставин має встановити строк подання учасниками справи додаткових доказів.

Прийняття судом такої заяви зумовлює у суду процесуальний обов'язок її розгляду і вирішення. Причому задоволення або відмова в задоволенні такої заяви (тобто визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину) є обов'язком суду.

заного з предметом спору правочину або відмова у визнанні його недійсним) залежить як від загальних – матеріально-правових підстав, так і спеціальних – процесуальних підстав. Така процесуальна підстава для конкретного випадку прямо передбачена положеннями частини третьої статті 264 ЦПК України, згідно з якою однією із обов'язкових передумов визнання судом недійсним пов'язаного із предметом спору правочину за заявою позивача (поданою в порядку частини третьої статті 199 ЦПК України) є доведення позивачем того, що він не міг включити відповідну вимогу до позовної заяви із незалежних від нього причин.

І лише після того, як суд встановить, що позивач довів поважність таких причин, суд повинен давати оцінку такій позовній вимозі з огляду на матеріально-правові підстави, передбачені цивільним законодавством. Не зупиняючись детально на всіх можливих матеріально-правових підставах оцінки законності та обґрунтованості позовних вимог, які ми раніше вже детально розкривали в своїх попередніх публікаціях [9], вважаємо на необхідне окремо звернути увагу на правильність визначення кола учасників справи, які повинні бути визначені відповідачами для такої додаткової позовної вимоги, оскільки вони можуть відрізнитися від того відповідача (відповідачів), якого було зазначено в позовній заяві в первісних позовних вимогах. Це питання має важливе значення, адже, як роз'яснив Верховний Суд в одній зі справ про визнання договорів недійсними, якщо заявлені позивачем вимоги про визнання договорів недійсними безпосередньо стосуються прав та обов'язків, наприклад, власника майна та (або) сторони чи сторін оспорюваних договорів, то незалучення позивачем у якості співвідповідачів таких осіб є самостійною підставою для відмови у задоволенні позову [10]. Крім того, позовна вимога про визнання правочину недійсним (наприклад, нотаріально посвідченого договору) не може бути звернена до приватного нотаріуса, який не може бути відповідачем. Установивши, що позов заявлений до неналежного відповідача та відсутні визначені процесуальним законом підстави для заміни неналежного відповідача належним, суд відмовляє у позові до такого відповідача у зв'язку з неналежним суб'єктним складом відповідачів [11].

Таким чином, заява про визнання недійсним пов'язаного з предметом спору правочину, можливість подання якої передбаче-

но частиною третьою статті 199 ЦПК України, є заявою про доповнення позовних вимог новою (додатковою) вимогою та формою реалізації процесуального права позивача на зміну (доповнення) предмета позову, яка за формою і змістом має відповідати вимогам статті 175 ЦПК України. Така заява є процесуальним засобом захисту, яка спрямована на забезпечення ефективного відновлення порушених прав позивача та ліквідації наслідків порушення, зумовлених недійсним правочином, що сприятиме більш повному виконанню завдання цивільного судочинства (стаття 2 ЦПК України).

1. Рожкова М.А. Средства и способы правовой защиты сторон коммерческого спора. Москва: Волгерс Клувер, 2006. 416 с. 2. Короєд С.О. Питання співвідношення способу захисту права та предмета позову в цивільному судочинстві. *Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку*: матер. міжнар. наук.-практ. конф., м. Ужгород, 15-16 листопада 2013 р. Херсон: Вид. дім «Гельветика», 2013. С. 76–78. 3. Цивільний процес України: академічний курс: підручник для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / за ред. С.Я. Фурси. Київ: Видавець Фурса С.Я.: КНТ, 2009. 848 с. 4. Балюк М.І., Луспенник Д.Д. Практика застосування Цивільного процесуального кодексу України (цивільний процес у питаннях і відповідях). Коментарі, рекомендації, пропозиції. Харків: Харків юридичний, 2008. 708 с. 5. Короєд С.О. Предмет спору, предмет позову, предмет судового розгляду, зміст позовних вимог, вимоги позивача: співвідношення процесуальних понять за проектом нової редакції ЦПК України в контексті їх уніфікованого розуміння. *Держава і право*. 2017. Вип. 77. С. 99–112. 6. Постанова Великої Палати Верховного Суду від 25.06.2019 у справі № 924/1473/15. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83025253>. 7. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 18.11.2020 у справі № 569/6427/16. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93053362>. 8. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 31.03.2021 у справі № 357/8533/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96631893>. 9. Короєд С.О. Характеристика підстав відмови в позові. *Судова апеляція*. 2011. № 2 (23). С. 84–91. 10. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 27.01.2021 у справі № 291/1024/18-ц. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94666597>. 11. Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 07.07.2021 у справі № 369/14294/17. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98267486>.

References

1. Rozhkova M.A. Sredstva y sposoby pravovoi zashchity storon kommercheskogo spora. M.: Volters Kluver, 2006. 416 s. 2. Koroied S.O. Pytannia spivvidnoshennia sposobu zakhystu prava ta predmeta pozovu v tsyvilnomu sudochynstvi. *Derzhava i pravo: problemy stanovlennia i stratehiia rozvytku*: Materialy mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii, m. Uzhhorod, 15-16 lystopada 2013 r. Kherson: Vydavnychiy dim «Helvetyka», 2013. S. 76–78. 3. Tsyvilnyi protses Ukrainy: akademichnyi kurs: pidruchnyk dlia stud. yuryd. spets. vyshch. navch. zakl. / Za red. S.Ya. Fursa. K.: Vydavets Fursa S.Ya.: KNT, 2009. 848 s. 4. Baliuk M.I., Luspenyk D.D. Praktyka zastosuvannia tsyvilnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy (tsyvilnyi protses u pytanniakh i vidpovidiakh). Kommentari, rekomendatsii, propozytsii. Seriya «Sudova praktyka». Kh.: Kharkiv yurydychnyi, 2008. 708 s. 5. Koroied S.O. Predmet sporu, predmet pozovu, predmet sudovoho rozghliadu, zmist pozovnykh vymoh, vymohy pozyvacha: spivvidnoshennia protsesualnykh poniat za proektom novoi redaktsii TsPK Ukrainy v konteksti yikh unifikovanoho rozuminnia. *Derzhava i pravo: Zbirnyk naukovykh prats. Seriya Yurydychni nauky. Vypusk 77 / In-t derzhavy i prava im. V.M. Koretskoho NAN Ukrainy. K.: Vyd-vo «Yurydychna dumka», 2017. S. 99–112. 6. Postanova Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu vid 25.06.2019 u spravi # 924/1473/15. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83025253>. 7. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Druhoi sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 18.11.2020 u spravi # 569/6427/16. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93053362>. 8. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Pershoi sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 31.03.2021 u spravi # 357/8533/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96631893>. 9. Koroied S.O. Kharakterystyka pidstav vidmovy v pozovi. *Sudova apeliatsiia*. 2011. # 2 (23). S. 84–91. 10. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Pershoi sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 27.01.2021 u spravi # 291/1024/18-ts. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94666597>. 11. Postanova Verkhovnoho Sudu u skladi kolehii suddiv Tretoi sudovoi palaty Kasatsiinoho tsyvilnoho sudu vid 07.07.2021 u spravi # 369/14294/17. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98267486>.*

Koroied Sergiy. The legal nature of the application for invalidation of a transaction related to the subject matter of the dispute in civil proceedings

The article determines the legal nature of the application for invalidation in whole or in part of the transaction related to the subject matter of the dispute, which contradicts the law, which may be filed by the plaintiff under part three of Article 199 of the CPC of Ukraine. The form and content of such an application are clarified, the deadline for its filing to the court is determined, the substantive and procedural consequences of non-compliance with the requirements for the form and content of such an application and the deadline for its filing are characterized, and the substantive and procedural grounds for

its satisfaction are outlined. Relevant case law on this issue is analyzed. It is established that the application for invalidation in whole or in part of the transaction related to the subject matter of the dispute is a “relevant claim of the plaintiff”, i.e. a claim that the plaintiff supplements to his previous (initial) claims set out in the lawsuit. Thus, being synonymous with the word “claim”, these concepts have the same elements as the claim itself, i.e. the subject, basis and parties. It is also established that by its nature the application for invalidation of the transaction related to the subject matter of the dispute is an application for change of the subject matter of the claim. It is concluded that such a statement will contain a new (additional) “claim” – a claim for invalidation of the transaction related to the subject matter of the dispute, which should include elements – the subject, grounds and parties, as well as taking into account that specific “claims” are stated by the plaintiff in the lawsuit in the form of a statement of claims (ie the subject of the claim) and the circumstances in which the plaintiff substantiates its claims (i.e. the grounds of the claim) and the definition of the violator, so it follows that the statement and the content must meet the requirements established by Article 175 of the CPC of Ukraine on the form and content of the claims and paid by the court fee. The conclusion is substantiated that the application for invalidation of the transaction related to the subject of the dispute is an application for supplementing the claims with a new (additional) claim and form of realization of the plaintiff’s procedural right to change (supplement) the subject of the claim. Such a statement is a procedural way of protection, which is aimed at ensuring the effective restoration of the violated rights of the plaintiff and the elimination of the consequences of the violation caused by an invalid transaction, which will contribute to a fuller fulfillment of tasks of civil proceedings.

Key words: civil process, application, invalidity, transaction, subject of dispute, claim, increase of claims, change of subject of claim.